

מסורת הש"ס

א מ"י פ"ד מהל'
סורי מנחת ה"י ט'
ב מ"י שם הלכה ו'
ג מ"י שם הלכה יח'
ד מ"י פ"ו מהלכות
רכן שפח הלכה ו'
ה מ"י פ"ג מהלכות
זרי מנחת הלכה יד'
ו מ"י שם ה"י יב'

עלה ר' אליעזר אסר.
ואמר רב נחמן מחלוקת
ר' אליעזר וחנא דמתני
נרבעו ולבסוף עיברו.

דמיא, מתוך כך מוסר מה
שלימדתי לנא דמיא
ותחזור כך ממה שאתה
אומר ועליה אני דן (פסחים
100א). בשעת הדין. כשעה
זו שאני דנין עליה (שם).

[illegible]

עלמנו שהיה רבו שהוא
דר"ח נשפח הימנו הלכה
שמיטה מזהה דלח מזהה
לעציה למינה כיון דקא ילף האי
הוא חב אחר ליה עקיבא עקרה מה
למחוס כמנעד נשפח ונימא
והיינו דקאמר ליה אל תכפירי
בשמיטה שבת וימתך ואמר לו
הוא חב אחר ליה עקיבא עקרה
מה למחוס כמנעד נשפח ונימא

דאמירן לעיל פרק אין מעמידן
מירה ואמרה למילתא בשון חילוק
מן ואפילו בשבת אלא כי היכי דנתיב
הוה לא ארסמיעא מילתיה ולא ארסר
הבא לי מועד לאלו להזאה ולהבאחו
דכסיפא ליה מילתא לומר ששבת תלמ
בעס ר"א ואמר לי עקיבא בשמיטה ה
תחד דברין ראשונים וכוור מה של
אמר לאיך חסור ואמר אדוניו ו

עִיבְרוּ, וְגוֹל יֵשׁ
וְחַתּוּת אֶת הַשִּׁבְתִּי
וְקִבְּבָה לְאֶדְמוֹרֵת
וְהִינֵנִי דְקֶאֱדָר לִי
וְאִם מִקְשָׁל כִּסֵּף
כִּי שְׂבוֹת רֹאשִׁי דִמְחָה
כִּי עַמִּי בֵּרַךְ חֶמֶס
חֲתוּמֵה לְחַטִּים יִשְׁשִׁי
לְמַחְסֹת יֵשׁ שְׁשִׁי
כִּי כְמוֹ שֶׁיֵּשׁ
וְהַרְמִינִי הֵן וְלֹא
אֶתִּי. אִם יֵשׁ
לְחַטִּים לְבִי מִזֵּב
מִתְּרִין מִתְּרִין וְחֵי

ר' אליעזר אורס.
ר' נחמן מברסלב.
ליעזר ותנא דמסכתא.
ע' ולבסוף עיבור.